

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce a studijní obor: Jakub Valenta, Bohemistika

Název práce: Koncept postavy v deziluzivní samizdatové próze 70. a 80. let 20. století

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Martina Halamová, Ph.D.

	HODNOCENÉ ASPEKTY PRÁCE	A	B	C	N	NN
1	Samostatnost zpracování, porozumění problematice, originalita práce			x		
2	Formulace cílů práce a jejich splnění			x		
3	Koncepce a struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)			x		
4	Práce s literaturou/ s prameny (stav bádání, využití databází, práce s cizojazyčnou literaturou, interpretace a kritická reflexe textů, výběr a úplnost pramenné databáze, její kritika a interpretace)			x		
5	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace			x		
6	Formulace závěrů, příp. výsledky výzkumu			x		
7	Formální stránka práce (grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň)			x		
8	Formální stránka práce (citační praxe a bibliografické odkazy)		x			

A = výborně	B = velmi dobře	C = dobře	N = nelze hodnotit	NN= nevyhověl/a
-------------	-----------------	-----------	--------------------	-----------------

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Jakub Valenta se ve své bakalářské práci věnoval analýze postav v povídkové próze Edy Kriseové *Křížová cesta kočárového kočího* a v románu Jana Trefulky *O bláznech jen dobré*. Analýza se teoreticky opírala o koncept poetiky postavy od Daniely Hodrové. Zajímá ho typ deheroizované postavy, postavy outsidera, obrací se proto k autorčiným pojmům postava-definice, postava-hypotéza a statickému a dynamickému pojetí postavy. V těchto kapitolách je patrná snaha porozumět představovaným konceptům, zároveň však stylizace některých pasáží textu bakalářské práce znejasňuje představovaný koncept. Je to dáno především tím, že ne vždy užívá pojmy v patřičném kontextu nebo nevysvětluje kontext, v němž pojem vznikl či byl užit Danielou Hodrovou. Dovolím si uvést ilustrující příklad: „*Ani romantismus neměl jasně daného jednoho typického hrdinu. Mezi nešťastně zamilovanými a prahnoucími postavami po zasvěcení proti nim stojí v kontrastu někdo, koho bychom v dnešní době označili za antihrdinu – postava Pečorina, která je samotným Lermontovem označena v titulu románu jako hrdina své doby. [...] Právě díky Pečorinovi a jeho zabíjím citům, které vzešly z prázdnoty žití tehdejšího Ruska, a dalším podobným postavám, můžeme mluvit o typu „zbytečného člověka“. A právě tyto romantické a realistické postavy zbytečného člověka můžeme pokládat jako jedno z východisek tzv. „postavy naší doby“. Koncept postavy naší doby, která stejně jako postava romantická, není žádným zápasníkem, ale spíše někým, v kom se projevují city, reflektování doby a existence.*“ (s. 7). Obdobně též na s. 11 není jednoznačně srozumitelná pasáž: „*Postavy s tělem stereotypním, neindividualizované; ale i postavy s tělem, které jsou zobrazovány*

„okem kamery“, postupně začaly narušovat a lámat realistický model postavy v díle. Taková postava defacto [pravopis ponechávám dle BP] nevyžadovala po čtenáři žádné domýšlení. Čtenář si tím pádem konkretizoval postavu po svém a doplňoval si do její charakterizace místa nedourčenosti.“ Třetí příklad uvádím také ze s. 11, který patrně vznikl při dodatečné úpravě stylizace věty, ale již její výslednou podobu autor nezkontroloval: „Prvek postavy ve 20. století někdy přeceňoval význam postavy v díle.“ Nabízím tyto tři příklady k dovysvětlení při obhajobě bakalářské práce.

Přes zmíněné problémy je ale třeba říci, že Jakub Valenta představil základní charakteristiku výše uvedených pojmů a snažil se je aplikovat i do praktické části práce. Více se mu to podle mého názoru dařilo u povídek Edy Kriseové. V Trefulkově románu spíše zaznamenával děj příběhu hlavního hrdiny, u autorčiných povídek ho kratší žánr přiměl k soustředění na analýzu postavy. V kapitole věnované *Křížové cestě kočárového kočího* bych ale nesouhlasila s tvrzením, že první povídka je pouhým úvodem, a tudíž byla postavě kočárového kočího věnována zcela minimální pozornost. Podstata bakalářské práce Jakuby Valenty byla naplněna, zejména v zaměření na analýzu postavy outsidera. Literárně-historický kontext, z něhož dané texty vyrůstají, zůstal spíše nastíněn v závěrečné kapitole.

V práci se kromě stylizačních problémů občas objevují překlady či pravopisné chyby – např. „*témata, která by měly být*“ (s. 41), „*Oficiální knihy mohly být publikované v řádu až stovek tisíc výtisků, zatím co díla schované před cenzurou se dostávala ke čtenářům*“ (s. 41). Užitá citační norma je v pořádku, u citační praxe se občas vyskytnou chyby – např. na s. 41 je v textu zmíněno, že student čerpá informace z publikace *V obecném zájmu*, snažil se je ale ještě doplnit z Klímovy knihy *Moje šílené století*, a v poznámce pod čarou odkáže až na Klímovu knihu. V textu samotném to ale vypadá jako chybný odkaz. Stejně tak bych upozornila, že by místo mojí recenze pozdní knihy Edy Kriseové *Mezi pannou a babou* byly pro studenta přínosnější některé texty, v nichž se věnují autorčiným textům ze 70. let, což je i téma bakalářské práce, např. *Počátky tvorby Edy Kriseové*, in: J. Petráš, J. Rauchová, B. Jiroušek, H. Kábová (eds.): *Excentrici, ironici, outsideři ve středoevropské moderní kultuře*. České Budějovice, 2019, s. 225-238.

Bakalářskou práci **doporučuji** k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: dobře

V Českých Budějovicích dne 26. 5. 2023

.....
podpis vedoucí bakalářské práce

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	Dobře	nevyhověl/a
---------------------	---------	-------------	-------	-------------